

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

עכט

בס"ד

האזינו - שובה תשפ"ד

גליון 159

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער!

לקוטי הלכות (תפלת המנחה ז' אות מ"א), וואו ר' נתן איז מגלה אז יעדע תשובה פון א איד - אין יעדן מצב וואו דער איד געפינט זיך נאר, דערגרייכט זיין געבעט ביזן פסא הכבוד, ספעציעל ווען עס רעדט זיך פון תשובה פון קליינע און שוואכע אידן, טראץ וואס זיי פארמאגן גאר ווייניג מצוות און מעשים טובים, מיט דעם אלעם איז זייער חשוב ביים אויבערשטן יעדעס ריר און פינגל וואס מען קערט זיך אים צו השם יתברך.

רבי נתן לערנט אונז אויף אז א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט מייאש זיין, אפילו אין די שווערסטע מצבים זאל ער זיך מתגבר זיין מיט וואס ער קען, אפילו זיין תשובה איז ארעם ווי די נאכט און איז אויסגעמישט מיט גאר אסאך נישט ריינע מחשבות, איז עס פארט זייער חשוב ביים אויבערשטן, אזוי ווי דוד המלך זאגט "כי לא בזה ולא שקצ ענות עני, ולא הסתיר פניו ממני ובשועו אליו שמע", דאס מיינט אז דער אויבערשטער איז נישט מבזה און פארשטעלט נישט זיין פנים פון קיין שום איד, און פון קיין שום תפלה, נאר דער אויבערשטער איז אן אב הרחמן, א דערבארעמדיגער פאטער.

דער געוואלדיגער סוד 'אז דער אויבערשטער פרייד זיך מיט יעדע קליינע פיצקעלע מצוה' איז נתגלה געווארן נאר אין די לעצטערע דורות, וואס די כוחות פון די סטרא אחרא פארלייגן זיך זייער שטארק אראפצוקנאקן דעם ערליכן איד האט דער

דער שבת ווערט אנגערופן 'שבת שובה' איינס פון די טעמים איז, ווייל אין דער הפסטה ליינט מען פונעם נביא וואס זאגט "שובה ישראל עד ה' אלקיך - אידישע קינדער, קערט זיך אום צום אויבערשטן, " דער פסוק איז ממשיך און זאגט "קחו עמכם דברים ושובו אל השם" דער מדרש (שמות רבה ל"ח) איז מסביר דעם פסוק אז דער אויבערשטער זאגט פאר די אידן "איני מבקש ממכם אלא דברים" איך געט נישט פון אייך אידן בלויז דיבורים, דאס מיינט 'רעדן צום אויבערשטן', אזוי ווי דער רבי לערנט אונז כסדר אין גאר אסאך ערטער אז דאס מיינט תשובה, זיך אויסגיסן דאס הארץ, זיך געטן און פיעטשען ביים אויבערשטן (ליקו"מ תנינא תורה כה. קא ועוד).

רבי נתן האט זיך אמאל אנגערופן: "דעם רבינ'ס זאך איז ראש השנה, און מ'זיך זאך איז יום כפור", און טאקע אין די לעצטע שעות פאר רבי נתן איז נסתלק געווארן האט מען געהערט ווי ער חזר'ט איבער אסאך מאל די פאר ווערטער 'חננו המרבה לסלוח' אז דער אויבערשטער איז א דערבארעמדיגער וואס פארמערט צו פארצייגן זינד.

עס איז דא גאר א שיינע הלכה אויף תשובה אין ספר

אידישע מלבזשים

פאר ער האט זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג און אזוי האבן זיך געפירט אונזערע לייט. אונזערע לייט האבן נישט מקפיד געווען צו שטארק צאמצויריינען די פאות אבער אויך נישט עס זאל זיין שטארק צעלאזטע פאות. (שיש"ק)

דער עיקר סימן צווישן א איד און א גוי

ר' נתן שרייבט אז דער עיקר חילוק צווישן א איד און א גוי איז די פאות און בארד, וועגן דעם זעט מען ליידער אז ווען איינער פאלט נעבעך פון אידישקייט, ער ווארט אראפ פון זיך דעם עול תורה און מצוות שניידט ער אראפ די פאות און זיין בארד און אזוי פארלירט ער ליידער דעם סימן פונעם הייליגער עם-קדוש, דאס אידישע פאלק.

ווי אזוי קען מען ווערן רייד?

עס מאכט זיך אמאל אז איינער וויל ווערן אן עושר און פירן א שיינע ביזנעס און ער רעדט זיך איין אז אויב וועט ער טשעפענען זיין בארד און פאות וועט ער קענען פארדינען מער געלט און טרעפן חן ביי מענטשן... זאגט אים אבער ר' נתן פונקט פארקערט, "דיין עשירות קומט דוקא פון דיין בארד און פאות!" ווייל די פאות ברענגט יראת שמים און אז עס איז דא 'יראה' קען מען באקומען 'שפע' און מען דארף אפילו נישט ארבעטן... די געלט וועט אריינרייען

קינדער, וועלכע סארט פאות האט דער הייליגער רבי געהאט?

די קינדער וואס האבן געלערנט דעם חדש אלול ספר שבחי הר"ן האבן זיכער זיך אנגעטראפן מיט דעם שטיקל "...עטליכע טעג פאר ראש השנה ווען דער הייליגער רבי איז שוין געווען אזוי נאנט צו ארץ ישראל און ענדליך האט די שיף דערגרייכט די הייליגע שטאט יפו און דער הייליגער רבי האט שוין געוואלט טרעטן אויף די הייליגע ערד וואס ער האט אזוי שטארק געגלוסט און געבענקט דערצו, אבער... די אראבער האבן נישט געלאזט דעם הייליגן רבי'ן אראפגיין פון דער שיף ווייל קוקנדיג אויפן הייליגן רבי'נס מלבזשים און אויף זיין געשטעל און לאנגע פאות - וואס מען האט זיך אזוי געפירט צו גיין אין רבי'נס וואוינארט - האבן זיי געהאלטן דעם רבי'ן פאר א שפיאן!!

מיר זעען פון דעם דערציילונג אז דער הייליגער רבי האט געהאט שיינע לאנגע פאות. אזוי אויך אין חיי מוהר"ן רעדט דער רבי דערפון אז די פאות האט תלתיים וואס מיר רופן היינט "געקרייזלטע פאות".

מאכן די פאות פאר מען גייט ארויס פון שטוב

דער הייליגער רבי האט מסדר געווען זיינע פאות

אינעם באנק-קאנטע אן צולייגן די הענט אין קאלט וואסער. דער איד קען זיין אין עוסק זיין און תורה ועבודה און די שפע וועט קומען צו גיין. (ליקוטי הלכות גילוח ב' אות ג')

דורך טראגן א בארד און פאות קען מען זוכה זיין צו ריינקייט...

ווערן נאנט צום באשעפער און פארשטיין חכמות התורה

ביי אונז קוקט עס אויס ווי א הארעלע, א האר ארויף א האר אראפ אבער אז מען קוקט אריין אין ספר אוצר היראה (קומת אדם ואיבריו אות יב) שרייבט ער אז יעדעס איינציגע האר פון די הייליגע טייערע בארד און פאות זענען הייליגע צנורות - רערעלעך וואס פון זיי ווערט נמשך פאר אונז אלע חכמות התורה און מצוות, און דורך די פאות און די בארד קען מען זוכה זיין צו משיג זיין און ווערן נאנט צום אויבערשטער.

די גאנצע קדושת ישראל, תורה און תפלה אלעס ליגט אין די בארד און פאות פון א איד!!

א שאקל מיט די פאה!

דער שטיקל אין לקוטי מוהר"ן (תורה י"ז) איז אונז אויך באקאנט. דער רבי זאגט דארט אז צומאל מאכט זיך אז עפעס א פראסטער איד גיבט א שאקל מיט זיין פאה און דער באשעפער האט דערפון א גרויס התפארות. ר' לוי יצחק בענדער האט אויסגעטייטש אז דאס מיינט אויך ווען דער איד גיבט א גוטן גיי און זיין פאות גיבט זיך א שאקל פון זיך אליין אויך דאס מיינט דער רבי, אז אויבן האט מען פון דעם שאקל א פארנעניגן.

טייערע קינדער, דער הייליגער רבי האט אונז

געלערנט אז מען זאל נישט זאגן פאר יענעם וואס צו טון און וויאזוי צו גיין אָנגעטון, די אלע זאכן וואס מיר האבן געשריבן איז נאר זיך צו שטארקן מיט די געוואלדיגע מתנה וואס מיר האבן די הייליגע סימנים אז מיר זענען אידישע קינדער, פארשטייט זיך אז יעדעס קינד האט זיין וועג וואס זיינע עלטערן האבן אים געלערנט און מיר האבן דאך נאך זייער א גוטע בשרה וואס דער הייליגער רבי האט אונז צוגעזאגט.

ווער געדענקט וואו נאך דער הייליגער רבי רעדן וועגן פאות?

עס איז זיכער נישט פארהאן א קינד וואס געדענקט נישט דעם הייליגן צוזאג וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר צוויי עדות. איין עדות איז געווען ר' אהרן דער רב פון ברסלב און דער צווייטער עד איז געווען דעם רבי'נס באליבטער תלמיד ר' נפתלי.

דער הייליגער רבי האט זיי אזוי געזאגט: אז אויך נאכדעם וואס דער הייליגער רבי וועט נפטר ווערן, און ווער עס וועט קומען אויף זיין קבר און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים פונעם תיקון הכללי און געבן א פרוטה פאר צדקה, אפילו אויב דער מענטש וועט האבן זייער זייער גרויסע עברות, זינד און חטאים חס ושלום וועט דער רבי זיך אנשטרענגען און משתדל זיין פאר אים און דער רבי האט געזאגט דעם לשון אין אידיש: איך וועל מיד לייגן אין דער לענג און אין דער ברייט איך זאל אים א טובה טון, ביי די פאות וועל איך אים ארויס ציען פון דעם שאול תחתיות. איך בין שטארק מיט אלע מיינע זאכן וואס איך זאג אבער מיט דעם זאך בין איך נאך שטערקער...

עס רוק'נס משלים

קעניג'ס מויל, דערפער האט ער באשלאסן אז ווען ער קומען צום רעדן מיט אייך, הויכגעשעצטער קעניג, וועט האלטן פארנט פון זיין מויל א בינטל בשמים, אזוי וועט ער נישט שפירן דעם שלעכטן גערוך פונעם קעניג.

דער סימן אז מיינע ווערטער זענען ריכטיג וועט זיין, אז מארגן ווען דער איד וועט קומען צום קעניג, וועט זיך דער קעניג אליין איבערצייגן אז ער וועט האלטן דעם טיכל פארנט פון מויל. ווי נאר דער קעניג האט דאס געהערט איז ער געווארן זייער אויפגעברויזט און זיך אנגערופן: "אויב איך וועל זיך איבערצייגן אז דינע רייד זענען ריכטיג וועל איך דעם איד אפזוישן פון דער וועלט".

אויפצומארגנס, קומט דער איד אריין צום קעניג, האלטנדיג א טיכל אין פארנט פון מויל, ווי דער פאשא האט אים פארגעשלאגן, ווייל ער האט געגלייבט דעם פאשא. ווי נאר דער קעניג האט געזען די סצענע און פארשטאנען אז דער פאשא איז גערעכט האט ער זאפארט געשריבן א בריוו מיט אט די ווערטער: "ווען דער מאן וואס גיבט דיר איבער דעם בריוו וועט קומען צו דיר זאלסטו אים גלייך אריינארפן אין קאלעך-איוון וואו מען פארברענט אלע חברה וואס קומט זיך זיי טויט שטראף". אונטערנעשריבן מיטן זיגל פונעם קעניג...

דער קעניג רופט זיך אן צום איד: "נעם דעם בריוו און איך וויל אז דו אליינס זאלסט עס צוטראגן צום דעם מאן וואס זיין אדרעס שטייט דא אויפן קאנווערט."

דער איד נעמט די בריוו און זאגט צו פארן קעניג אז ער וועט זיכער אויספאלגן דעם קעניג'ס באפעל. פארשטייט זיך אז דער איד האט נישט געוואוסט וואס אין דעם בריוו שטייט, און גייט אהיים צו זיך אין שטוב.

דיינער קוואל

המשך פון זייט 1

איבערשטער רחמנות געהאט אויף אונז און געשיקט צדיקים וועלכע זענען א בחינה פון 'התנוצצות משיח' און זיי זענען מגלה אז כאטש וואס דער איד קען ליידער זיין אויסגעליידיגט און נעבעכדיג סיי אין גשמיות און בעקר אין רוחניות, מיט דעם אלעם פאררעכט ער די גאנצע וועלט מיט יעדע קליינע מצוה במחשבה דבור אדער מעשה וואס ער טוט.

דער רמב"ם אין הלכות תשובה ברענגט אראפ די גמרא 'עשה מצוה אחת הכריע את כל העולם כלו לכף זכות', אז א איד טוט איין מצוה בייגט ער איבער די גאנצע וועלט צו כף זכות, און ווי דער הייליגער

רבי זאגט: "אבי זיך נישט מייאש זיין פון צו בעטן און שרייען", אזוי אויך ברענגט דער רמ"א אראפ אין הלכות יום כפור (סימן תר"ז) "יום הכפורים מכפר לכל המאמינים בכפרתו. - דער טאג יום כפור איז מכפר אויף די זינד פאר אלע וואס גלייבן אין די כפרה פון אט דעם טאג."

דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן גלייבן באמונה שלמה בתמימות ובפשיות אין די אלע דיבורים, און מיר זאלן אלע האבן א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

א לעכטיגע פרייליכע שבת

מעשה ב' - דער מלך און דער קייסער (5)

ווי ער איז אַראַפּ גיפאלן איז דאָרט (אין זיין שיף) גינארין אַ גרויס געפולדער. און האבין נישט גוואוסט וואס צו טאן ווי אזוי קערט מען זיך אום אהים. ווארן דער מלך וועט שטארבן פאר צער.

האבין זיי זיך מיישב גיווען. זיי וועלין צו גיין צו דער שיף וואס זיי זעהן (דהיינו צו דער שיף פון דער בת קיסר) טאמער איז דאָרט דא עפעס אַ דאקטאר וואס ער וועט זיי קענען געבין איין עצה. זענען זיי צו גיגאנגען.

און האבין צו זיי גיזאגט (דהיינו צו די מענשן וואס זענען גיווען אויף דער שיף פון דער בת קיסר) אז זיי זאלן קיין מורא ניט האבין. ווארין זיי וועלין זיי גאר ניט טון. און האבן זיי גיפרעגט. טאמער איז צווישן אייך דא איין דאקטאר וואס ער זאל אונז געבין איין עצה.

און האבן זיי דער ציילט די גאנצע מעשה. און אז דער בן מלך איז אריין גיפאלן אין ים אריין. האט די בת קיסר גיזאגט אז מען זאל אים ארויס נעמען פון דעם ים. זענען זיי גיגאנגען און האבין אים גיפונען און האבין אים ארויס גינומען.

האט די בת קיסר גינומען דעם דפק אין דער האנד. און האט גיזאגט דער מוח

איז אים פאר ברענט גיווארן. זענען זיי גיגאנגען און האבין צו ריסן דעם מוח. האבין זיי גיזעהן אז עס איז אזוי ווי זי האט גיזאגט. זענען זיי זייער נבהל גיווארין (דהיינו עס איז ביי זיי זייער אַ גרויס חידוש גיווען ווי דער דאקטאר דהיינו די בת קיסר האט אזוי צו גיטראפין)

און האבין זי גיבעטין. אז זי זאל מיט זיי אין איינעם גיין צו זיי אהיים. וועט זי זיין אַ דאקטאר ביי דעם מלך. און וועט ביי אים זייער חשוב זיין. האט זי ניט גיוואלט און זי האט גיזאגט. זי איז גאר קיין דאקטאר ניט נאר זי וויסט אזוי די זאכן.

און די לייט פון דער שיף פון דעם בן מלך הנ"ל האבין שוין ניט גיוואלט אום קערין זיך אהיים. זענען גיגאנגען די בייידע שיפין אן איינעם.

איז זייער גיפעלין די שרי מלוכה. אז זייער מלכה (דהיינו דאס ווייב פון דעם בן מלך) זאל נעמן דעם דאקטאר (דהיינו די בת קיסר וואס זי איז גיגאנגען גיקלייט ווי אַ זכר און זיי האבין גימיינט אז דאס איז אַ דאקטאר) מחמת זיי האבין גיזעהן אז ער איז אַ גרויסער חכם זייער. דרום האבן זיי גיוואלט אז די מלכה זאל נעמען דעם דאקטאר (דהיינו די בת קיסר) און ער זאל ביי זיי ווערין מלך.

און זייער אלטין מלך (דהיינו דעם פאטער פון דעם מלך) זאלין זיי הרגינען נאר זיי

האבין זיך גישעמט דאס צו ריידן דער מלכה. אז זי זאל נעמען א דאקטאר. דער מלכה איז אבער אויך זייער גיפעלן אז זי זאל נעמען דעם דאקטאר.

נאר זי האט מורא גיהאט פאר דער מדינה. טאמער וועלן זיי ניט וועלן אז ער זאל זיין מלך. האבין זיי זיך מיישב גיווען זיי זאלין מאכן באלין (דהיינו סעודות) כדי ביי דעם טרונק בשעת חדוה זאל מען קענען דער פון שמוסין. האבין זיי גימאכט א באל ביי איטליכען אין א באזונדערין טאג.

אז עס איז גיקומען דער באל פון דעם דאקטאר (דהיינו די בת קיסר) האט ער זיי גיגעבן פון זיין וויין וואס ער האט גיהאט כנ"ל זענען זיי שיכור גיווארן. בשעת חדוה. האבין זיך די שרי מלוכה אן גירופן. וואס פאר א שיינקייט דאס וואלט גיווען. אז די מלכה זאל נעמען דעם דאקטאר.

האט זיך דער דאקטאר (דהיינו די בת קיסר) אן גירופן עס וואלט בוודאי זייער שיינ גיווען נאר אז מען זאל דאס ריידן ניט מיט איין פאר טרונקין מויל. די מלכה האט זיך אויך אן גירופן עס וואלט זייער שיינ גיווען אז זי זאל נעמען דעם דאקטאר. נאר די מדינה זאל דרויף מסכים זיין.

האט זיך ווידער דער דאקטאר אן גירופן. עס וואלט בוודאי זייער שיינ גיווען נאר אז מען זאל דאס ריידן ניט מיט קיין פאר טרונקין מויל. נאך דעם אז זיי האבין זיך אויס גיניכטערט פון דעם שכרות.

האבין זיך דער מאנט די שרים. וואס זיי האבין דא גיזאגט. און האבין זיך גישעמט פאר דער מלכה. וואס זיי האבין אזוינס גיזאגט. נאר זיי האבין זיך מיישב גיווען. די מלכה אליין האט דוה אויך דאס גיזאגט. און די מלכה האט זיך אויך גישעמט פאר זיי. נאר זי האט זיך מיישב גיווען זיי אליין האבין דוה אויך דאס גיזאגט. דער ווייל האט מען אן גיהויבן דער פון צו שמוסין. איז אזוי גיבליבן.

האבן זיי זיך מתחתן גיווען די מלכה מיט דעם דאקטאר (דהיינו מיט דער בת קיסר) וואס זיי האבן גימיינט אז דאס איז איין דאקטאר כנ"ל) און זענען גיגאנגען אהיים צו זייער מדינה.

ווי די מדינה האט דער זעהן אז זיי קומען זענען זיי זייער פרייליך גיווארין. ווארין עס איז שוין גיווען א לאנגע צייט. אז דער בן מלך איז אוועק מיט דער שיף. און מיהאט ניט גוואוסט ווי ער איז. און דער אלטער מלך איז דער ווייל גישטארבן. איי זיי זענען גיקומען.

לאמיר זיך פאר הערן

דער מלך און דער קייסער (5)

- עס וואלט זייער שיין געווען נאר מ'זאל דאס רעדן נישט מיט א פארטרונקענעם מויל
- ה. וויפיל מאל שטייט אין די מעשה די פריערדיגע ענטפער פון דער דאקטער?**
  - איין מאל
  - צוויי מאל
  - דריי מאל
- ו. האבן זיך די מלכה און דער דאקטער מתחתן געווען?**
  - יא
  - ניין
- די מלכה האט זיך משיך געווען מיט דעם בן הסוחר
- ז. האט נאך דער מלך געלעבט ווען די מלכה און דער דאקטער זענען אנגעקומען?**
  - יא
  - ער איז געווען קראנק
  - ניין

- א. האט די בת קיסר געזאגט אז זי איז א דאקטער, אדער נישט?**
  - יא! אז זי איז א דאקטער
  - זי איז אמאל געווען א דאקטער
  - אז זי איז נישט קיין דאקטער
- ב. וואס איז געפעלין פאר די שרי המלוכה?**
  - אז זייער מלכה זאל חתונה האבן מיט דעם דאקטער און דער דאקטער וועט זיין מלך
  - אז זיי זאלן הרגענען דעם אלטן מלך
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. וואס האבן די שרים געזאגט ביי די באל פון דעם דאקטער?**
  - וואספארא שיינקייט וואלט געווען אז די מלכה זאל נעמען דעם דאקטער
  - וואו גוט וואלט געווען ווען מ'הרג'ט דעם אלטן מלך
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וואס האט זיך דער דאקטער אנגערופן?**
  - זייער גוט
  - זייער גוט נאר מ'זאל דאס רעדן אין קעניגליכן פאלאץ

דער געווינער אויף מלך און קייסער #4 איז הילד החשוב שמעון זושא ראזנבערג, בית שמש

די מתנה ליגט ביים משיגה אין ת"ת ברסלב בית שמש / ירושלים

צאם רבינס

שנים

און הייבט אן פירן מיט אים א פארפירערישע שמועס. ער פארציילט אים אז ער איז געווען ביים קעניג, און געהערט פון קעניגס מויל אז ער האט דיר זייער ליב, אבער פון איין זאך האט ער יסורים, אז ווען דו קומסט צו אים רעדן קען ער נישט פארנעמען די ריח פון דיין מויל, ער שפירט זייער א שווערע גערוך פון דיין מויל. אבער פארט קען ער נישט זיין אן דיר, דעריבער האט דער קעניג גרויס צער דערפון.

”מיין יצה איז” זאגט דער פאשא, ”ווען אימער דו וועסט קומען צום קעניג לייג צו א טאש-טיכל מיט בשמים אויף דיין מויל וועט דער קעניג נישט שפירן דעם שלעכטן גערוך, ווייל די בשמים וועט אפטון דעם ריח, אזוי וועסטו נישט פארשעמט ווערן אין די אויגן פונעם קעניג.”

דער איד מיט זיין גרויס תמימות האט אים געגלייבט און באשלאסן ביי זיך אזוי צו טון. דער פאשא האט גלייך דערויף געוואנדן זיינע טריט צום קעניג און דערציילט אים אז דער איד - דעם קעניגס ליב-האבער האט אים דערציילט אז ער האט גרויסע יסורים, ווייל ווען ער רעדט צום קעניג שפירט ער ווי עס קומט ארויס א שלעכטע גערוך פון

ביים טערקישן קעניג איז געווען א איד וואס איז געווען זייער חשוב און באלויבט ביי אים. דאס ליבשאפט צו דעם איד איז געווען מער פון אלע הערן פון זיין קעניגרייך. יעדן טאג פלעגט דער קעניג אים רופן צו זיך אין שטוב און פארברענגען און הנאה האבן צוזאמען מיט אים. פארשטייט זיך אז די שרי מלוכה האבן זייער מקנא געווען און שטענדיג געטראכט אלע סארטן עלילות און בלבולים וואס זיי קענען אויסטראכטן קעגן דעם איד אים צו פארלענדן פון דער וועלט.

צווישן אלע הערן איז געווען איין פאשא וואס מען האט גערופן ”קאפצין פאשא”, דער איז געווען דער גרעסטער שונא ישראל מער פון אלע שרים, פאר די אידן האט ער זיך געוויזן ווי א ליב-האבער, אבער ביי זיך אין הארצן האט ער יעדן טאג פלאנירט אלע סארטן פלענער צו טרעפן עפעס אן אויסגעטראכטן בלבול קעגן דעם איד.

איין טאג קומט דער קאפצין פאשא צום איד

